

Bruxelles, den 19. november 2025
(OR. en)

15640/25

**Interinstitutionel sag:
2025/0367 (NLE)**

**ANTIDISCRIM 110
COCON 69
COHOM 169
COPEN 354
DROIPEN 141
EDUC 457
FREMP 342
JAI 1721
MIGR 434
SOC 784
STATIS 90**

FØLGESKRIVELSE

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 19. november 2025

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Vedr.: Forslag til
RÅDETS AFGØRELSE
om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 19. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, til henstillingerne og konklusionerne rettet til visse kontraherende parter om deres implementering af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2025) 713 final.

Bilag: COM(2025) 713 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.11.2025
COM(2025) 713 final

2025/0367 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 19. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, til henstillingerne og konklusionerne rettet til visse kontraherende parter om deres implementering af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 19. møde den 11. december 2025 i Komitéen af Kontraherende Parter ("Komitéen") i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("Istanbulkonventionen" eller "konventionen") i forbindelse med den planlagte vedtagelse af otte udkast til henstillinger og et udkast til konklusioner rettet til ni deltagerstater om deres implementering af konventionen².

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

Istanbulkonventionen indeholder et omfattende og ensartet sæt regler, der skal forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet i og uden for Europa. Konventionen trådte i kraft den 1. august 2014.

EU undertegnede konventionen i juni 2017 og afsluttede tiltrædelsesproceduren med deponering af to godkendelsesinstrumenter den 28. juni 2023, hvorved konventionen trådte i kraft for EU den 1. oktober 2023. EU har tiltrådt konventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, nemlig spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning¹ og spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement². Alle EU-medlemsstater har undertegnet konventionen, og 22 har ratificeret den³.

2.2. Komitéen af Kontraherende Parter

Komitéen⁴ består af repræsentanter for de stater, der er part i konventionen. Parterne skal bestræbe sig på at udnævne deres repræsentanter blandt eksperter af højeste rang inden for forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet⁵. Komitéens opgaver er opført i forretningsordenens regel 1⁶. Den 1. oktober 2023 blev EU part i Istanbulkonventionen og dermed medlem af Komitéen (konventionens artikel 67, stk. 1).

2.3. Istanbulkonventionens overvågningsmekanisme

Ved Istanbulkonventionen oprettes der en særlig overvågningsmekanisme, der skal sikre, at parterne implementerer konventionens bestemmelser korrekt⁷. Formålet er at vurdere,

¹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Ratificeringsstatus pr. 12.11.2025: AT (2013), BE (2016), CY (2017), DE (2017), DK (2014), IE (2019), EL (2018), ES (2014), EE (2017), FI (2015), FR (2014), HR (2018), IT (2013), LU (2018), MT (2014), NL (2015), PL (2015), PT (2013), RO (2016), SI (2015), SV (2014) og LV (2023).

⁴ [Committee of the Parties - Istanbul Convention Action against violence against women and domestic violence \(coe.int\)](http://www.coe.int/t/ConventionAgainstViolenceAgainstWomen) (foreligger ikke på dansk).

⁵ Regel 2.1.b i forretningsordenen for Komitéen af Kontraherende Parter.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, vedtaget den 4. maj 2015.

⁷ Istanbulkonventionens artikel 1, stk. 2.

hvordan konventionen implementeres i praksis, og at give parterne retningslinjer. Overvågningsmekanismen består af to særskilte, men indbyrdes forbundne organer: et uafhængigt ekspertorgan (ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet - "GREVIO") og Komitéen.

GREVIO er en uafhængig ekspertgruppe, der har til opgave at overvåge implementeringen af Istanbulkonventionen for hvert enkelt land i overensstemmelse med konventionens artikel 66, stk. 1. Overvågningsproceduren er beskrevet i konventionens artikel 68. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 1, skal nye parter (på grundlag af et spørgeskema udarbejdet af GREVIO) forelægge en rapport med nærmere oplysninger om de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er truffet for at give konventionen virkning. GREVIO udarbejder en rapport om de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet for at implementere konventionen, og fremsætter forslag til, hvordan den pågældende part kan løse de problemer, der er blevet konstateret⁸.

På grundlag af GREVIO's rapporter kan Komitéen, jf. konventionens artikel 68, stk. 12, vedtage henstillinger til den pågældende part vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes for at implementere konventionen, og fastsætte en dato for, hvornår parten skal fremsende et svar om implementeringen af henstillingerne. På grundlag af denne bestemmelse har Komitéen vedtaget henstillinger til parterne, hvori der skelnes mellem foranstaltninger, der skal træffes så hurtigt som muligt, med et krav om at rapportere tilbage inden for en periode på tre år, og foranstaltninger, der, selv om de er vigtige, ikke har samme hastende karakter. Ved udgangen af perioden på tre år skal parten meddele Komitéen, hvilke fremskridt der er gjort med at efterleve de henstillinger, der blev rettet til den. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger udarbejder sekretariatet for Komitéen⁹ for hver part, der har været genstand for en overvågning, konklusioner om efterlevelsen af henstillingerne, som vedtages af Komitéen.

Da basisevalueringsproceduren er afsluttet for næsten alle parter, besluttede GREVIO i slutningen af 2022 at gå videre til næste fase i evalueringen. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 3, opdeles GREVIO's evalueringsprocedurer efter basisevalueringen i runder (tematiske evalueringsrunder"). Den første tematiske evalueringsrunde har titlen "Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice" (opbygning af tillid gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed) og løber fra 2023 til 2031. Basisevalueringen omfattede ca. 60 artikler i Istanbulkonventionen, og den nye tematiske evalueringsprocedure omhandler 20 artikler, nemlig artikel 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 og 56. Disse artikler fastsætter standarder for retshåndhavende myndigheder, strafferetlige aktører, tilvejebringelse af generelle og specialiserede støttetilbud til ofre og en overordnet offercentreret tilgang. Målet er at give en mere detaljeret vurdering af disse områder med fokus på de fremskridt, der er opnået med hensyn til hver artikel.

Domstolen har i sin udtalelse 1/19 af 6. oktober 2021, Istanbulkonventionen¹⁰, præmis 305, fundet, at en betydelig del af forpligtelserne i konventionen i det væsentlige vil påhvile Unionen såvel i forhold til de ansatte i Unionens tjeneste som i forhold til den del af offentligheden, som besøger de lokaler og bygninger, der benyttes af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. Med hensyn til de 20 specifikke bestemmelser, som den første tematiske evalueringsrunde omfatter, har Domstolen bekræftet, at 17 af disse bestemmelser

⁸ Istanbulkonventionens artikel 68, stk. 10.

⁹ Den gældende procedure for overvågning af efterlevelsen og rapportering er fastlagt i "Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties", som blev vedtaget af Komitéen den 13. april 2021, IC-CP/Inf(2021)2 (foreligger ikke på dansk).

¹⁰ Domstolens udtalelse 1/19 af 6. oktober 2021, Istanbulkonventionen, EU:C:2021:832.

også finder anvendelse på Unionen og dens egen offentlige forvaltning, nemlig alle ovennævnte bestemmelser med undtagelse af konventionens artikel 3, 31 og 48. Samtidig bør omfanget af Unionens forpligtelser fortolkes under hensyntagen til dens særlige karakter og beføjelser. Da EU's offentlige forvaltning ikke har retshåndhævelsesbeføjelser, bør navnlig henstillinger vedrørende retshåndhævelsesspørgsmål, som f.eks. vedtagelse af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, fortolkes som krav om at sikre ofrets sikkerhed inden for dens beføjelser, f.eks. ved at nægte formodede gerningsmænd adgang til institutionernes lokaler.

Komitéen vedtog på sit møde i december 2024 en afgørelse om de henstillinger, der skal vedtages af Komitteen af Kontraherende Parter i lyset af GREVIO's rapporter, der blev vedtaget som led i den første tematiske evalueringsrunde¹¹.

Hidtil har det været Komitéens praksis at vedtage henstillinger og konklusioner på grundlag af konsensus på dens møder, som finder sted efter anmodning¹² fra en tredjedel af parterne og formanden for Komitéen eller generalsekretæren normalt to gange om året.

2.4. De retsakter, der skal vedtages af Komitéen af Kontraherende Parter

Den 11. december 2025 skal Komitéen på sit 19. møde ifølge planen tage stilling til vedtagelsen af otte udkast til henstillinger (et baseret på basisevalueringen og syv baseret på den første tematiske evalueringsrunde) samt en konklusion (henholdsvis "udkast til henstillinger og udkast til konklusioner", tilsammen "de påtænkte retsakter"):

- (1) Henstilling om Det Forenede Kongeriges implementering af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)22prov
- (2) Henstillinger om Andorras styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)23prov
- (3) Henstillinger om Belgiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)24revprov
- (4) Henstillinger om Frankrigs styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)25prov
- (5) Henstillinger om Italiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)26prov
- (6) Henstillinger om Nederlandenes styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)27prov
- (7) Henstillinger om Portugals styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument [IC-CP(2025)28prov]
- (8) Henstillinger om Serbiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)29prov samt

¹¹ Findes i dokument IC-CP(2024)10 rev.

¹² Konventionens artikel 67, stk. 2.

- (9) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Polen vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2025)30prov.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

De påtænkte retsakter er rettet til ni parter og omfatter henstillinger (baseret på basisevalueringen og den første tematiske evalueringsrunde) om foranstaltninger, der skal træffes, vedrørende otte parters implementering af konventionen samt konklusioner om én parts efterlevelse af tidligere henstillinger. De vedrører de relevante institutioners og den offentlige forvaltnings implementering af konventionens bestemmelser. Unionen har tiltrådt konventionen, for så vidt som den finder anvendelse på dens institutioner og offentlige forvaltning, og har enekompetence til at acceptere forpligtelser som fastsat i konventionen hvad angår dens egne institutioner og offentlige forvaltning inden for rammerne af artikel 336 i traktaten om Den europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning, bør derfor fastlægges, da de påtænkte retsakter vil kunne påvirke indholdet af EU-retten, eftersom de kan få indflydelse på, hvordan relevante bestemmelser i konventionen skal fortolkes i fremtiden.

Udkastet til henstillinger og udkastet til konklusioner om spørgsmål, der hører under Unionens kompetence for så vidt angår dens egne institutioner og offentlige administration, er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og giver ikke anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten. Det foreslås derfor, at Unionen ikke gør indsigelse mod vedtagelsen af udkastene til henstillinger og konklusioner på Komitéens 19. møde.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"¹³.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Komitéen er et organ, der er nedsat ved Istanbulkonventionen. De påtænkte retsakter, som Komitéen skal vedtage, er retsakter, der har retsvirkninger. De påtænkte retsakter vil kunne påvirke EU-rettens indhold, fordi de kan få indflydelse på, hvordan de relevante bestemmelser i Istanbulkonventionen vil blive fortolket i fremtiden. Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

¹³ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, sag C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

Hvis den påtænkte retsakt samtidigt har flere formål eller elementer, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, skal det materielle retsgrundlag for en afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, undtagelsesvis omfatte de dertil svarende forskellige retsgrundlag.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hvad angår det materielle retsgrundlag har EU tiltrådt Istanbulkonventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, nemlig spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning¹⁴ og spørgsmål vedrørende samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement¹⁵. EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen blev opdelt i to adskilte rådsafgørelser for at tage hensyn til Danmarks og Irlands særlige stilling med hensyn til afsnit V i TEUF. Afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen, skal derfor også opdeles i to afgørelser, når de relevante henstillinger eller konklusioner vedrører begge spørgsmål. Den foreslåede afgørelse vedrører spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning. Det materielle retsgrundlag for denne afgørelse er derfor artikel 336 i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 336 i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

¹⁴ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁵ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 19. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, til henstillingerne og konklusionerne rettet til visse kontraherende parter om deres implementering af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 336 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("konventionen") blev indgået af Unionen i medfør af Rådets afgørelse (EU) 2023/1075¹⁶ for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning og ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1076¹⁷ for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement, for så vidt som disse spørgsmål falder ind under Unionens enekompetence, og trådte i kraft for Unionen den 1. oktober 2023.
- (2) I henhold til konventionens artikel 66, stk. 1, skal ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet ("GREVIO") overvåge konventionens parter ("parternes") gennemførelse af konventionen. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 11, skal GREVIO vedtage sin rapport og sine konklusioner vedrørende de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet med henblik på implementering af konventionens bestemmelser.
- (3) Komitéen af Kontraherende Parter ("Komitéen") kan vedtage henstillinger til den pågældende part, jf. konventionens artikel 68, stk. 12, på grundlag af GREVIO's rapport og konklusioner. I sådanne henstillinger skal der skelnes mellem foranstaltninger, som skal træffes så hurtigt som muligt, med et krav om inden for en periode på tre år at meddele Komitéen, hvilke foranstaltninger der er truffet i denne

¹⁶ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁷ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

henseende, og foranstaltninger, der, selv om de er vigtige, ikke har samme hastende karakter. Ved udgangen af treårsperioden skal den pågældende part meddele Komitéen, hvilke foranstaltninger der er truffet inden for ti specifikke områder af konventionen. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger skal Komitéen vedtage konklusioner, som er udarbejdet af Komitéens sekretariat, om gennemførelsen af henstillingerne.

- (4) I henhold til konventionens artikel 68, stk. 3, opdeles evalueringsprocedurerne efter GREVIO's indledende basisevaluering i runder ("de tematiske evalueringsrunder"). Den første tematiske evalueringsrunde har titlen "Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice" (opbygning af tillid gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed) og omfatter 20 artikler i konventionen, nemlig artikel 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 og 56. Komitéen vedtog på sit 17. møde den 17. december 2024 en afgørelse om de henstillinger, der skal vedtages af Komitéen i lyset af GREVIO's rapporter, der blev vedtaget som led i den første tematiske evalueringsrunde, jf. dokument IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Komitéen forventes på sit 19. møde den 11. december 2025 at vedtage følgende udkast til henstillinger (et baseret på basisevalueringsrunden og syv baseret på den første tematiske evalueringsrunde) og udkast til konklusioner om ni parter implementering af konventionen (henholdsvis "udkast til henstillinger" og "udkast til konklusioner", og under ét "de påtænkte retsakter"):
 - (1) Henstilling om Det Forenede Kongeriges implementering af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)22prov
 - (2) Henstillinger om Andorras styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)23prov
 - (3) Henstillinger om Belgiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)24revprov
 - (4) Henstillinger om Frankrigs styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)25prov
 - (5) Henstillinger om Italiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)26prov]
 - (6) Henstillinger om Nederlandenes styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)27prov
 - (7) Henstillinger om Portugals styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)28prov
 - (8) Henstillinger om Serbiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)29prov samt
 - (9) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Polen vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2025)30prov.

-
- (6) Unionen har enekompetence til at acceptere forpligtelser som fastsat i konventionen hvad angår dens egne institutioner og offentlige forvaltning inden for rammerne af artikel 336 i traktaten om Den europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Domstolen har i sin udtalelse 1/19 af 6. oktober 2021, Istanbulkonventionen, præmis 305¹⁸, fundet, at en betydelig del af de forpligtelser i konventionen, der vedrører vedtagelsen af forebyggende foranstaltninger og beskyttelsesforanstaltninger, i det væsentlige vil påhvile Unionen såvel i forhold til de ansatte i Unionens tjeneste som i forhold til den del af offentligheden, som besøger de lokaler og bygninger, der benyttes af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. I samme udtalelses præmis 307 anfører Domstolen desuden, at Unionen ikke skal begrænse sig til at indføre minimumsforskrifter eller støtteforanstaltninger, men selv skal sikre, at disse forpligtelser opfyldes fuldt ud. Samtidig bør omfanget af Unionens forpligtelser fortolkes under hensyntagen til dens særlige karakter og beføjelser. Da Unionens offentlige forvaltning ikke har retshåndhævelsesbeføjelser, bør navnlig henstillinger vedrørende retshåndhævelsesspørgsmål, såsom vedtagelse af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, fortolkes som krav om, at Unionen skal sikre ofrenes sikkerhed inden for sine beføjelser, f.eks. ved at nægte formodede gerningsmænd adgang til institutionernes lokaler.
- (7) De påtænkte retsakter vedrører gennemførelsen af bestemmelser i konventionen, som også gælder Unionen for så vidt angår dens egne institutioner og offentlige forvaltning. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen for så vidt angår spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning, bør derfor fastlægges, eftersom de påtænkte retsakter vil kunne yde afgørende indflydelse på EU-rettens indhold, idet de kan påvirke den fremtidige fortolkning af konventionens relevante bestemmelser.
- (8) For så vidt angår Det Forenede Kongerige omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre, at der stilles de nødvendige og bæredygtige ressourcer til rådighed for alle politikker, der har til formål at bekæmpe vold mod kvinder, samt bæredygtige midler til relevante civilsamfundsorganisationer (konventionens artikel 8); at udstyre de nationale koordineringsorganer med de nødvendige mandater, kompetencer og ressourcer og sikre, at politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder koordineres og implementeres, og at der på grundlag af relevante data foretages en uafhængig overvågning og evaluering af dem (konventionens artikel 10); at harmonisere dataindsamlingsystemer og sikre systematisk indsamling af opdelte data om vold mod kvinder (konventionens artikel 11); at sikre uddannelse til relevante fagfolk i, hvordan man reagerer hensigtsmæssigt på vold mod kvinder (konventionens artikel 15); at fjerne forhindringer for at få adgang til generelle støttetilbud (konventionens artikel 20); at sikre adgang til særlige støttetilbud og krisecentre for alle ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet (konventionens artikel 22 og 23); at mindske sekundær viktimering ved at sikre, at sager behandles effektivt uden ophold (konventionens artikel 50); og at sikre, at der gøres brug af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning (konventionens artikel 52). Da henstillingen vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og

¹⁸ Domstolens udtalelse 1/19 af 6. oktober 2021, Istanbulkonventionen, EU:C:2021:832.

ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (9) For så vidt angår Andorra omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at udarbejde en langsigtet og omfattende strategi for forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, der er omfattet af konventionen; at sikre, at kvinderettighedsorganisationer inddrages fuldt ud i politikudformningen, og at disse politikker regelmæssigt vurderes på grundlag af detaljerede indikatorer (konventionens artikel 7); at skabe større klarhed over budgetterne til aktiviteter til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, at fortsætte bestræbelserne på at øge disse budgetter, hvis det er nødvendigt, og at sikre, at ikkestatslige kvinderettighedsorganisationer gives tilstrækkelige tilskud og tid til at udføre de aktiviteter, de er betroet (konventionens artikel 8); fortsat at udvide indsamlingen af opdelte data om alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 11); at udvide forebyggelseskampagner til at dække alle former for vold, der er omfattet af Istanbulkonventionen, og regelmæssigt vurdere virkningen heraf (konventionens artikel 12); at sikre tilstrækkelige menneskelige ressourcer og at fagfolk, der arbejder med programmer for gerningsmænd, har de nødvendige kvalifikationer, og at udarbejde minimumsstandarder og indføre et særligt program for gerningsmænd til seksuel vold (artikel 16); at sikre, at særlige støttetilbud opfylder ofrenes behov (konventionens artikel 22); at træffe foranstaltninger til at sikre, at alle interessenter regelmæssigt foretager risikovurderinger af alle former for vold, der er omfattet af konventionen (artikel 51); at sikre, at afgørelser om øjeblikkelig bortvisning kan træffes uden ophold i tilfælde af umiddelbar fare, og indføre et klart regelkompleks, der garanterer korrekt forvaltning af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning (konventionens artikel 52); og sikre, at ofre for alle former for vold, der er omfattet af konventionen, kan drage fordel af afgørelser om beskyttelse, og at overtrædelser straffes (konventionens artikel 53). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (10) For så vidt angår Belgien omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre bedre sammenhæng mellem politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder på de forskellige myndighedsniveauer i landet (konventionens artikel 7); at sikre, at indsamlede data opdeles, og at indsamlingen af data harmoniseres (konventionens artikel 11); at sikre den praktiske gennemførelse af kravet om at formidle viden om principperne i konventionens artikel 14 på alle uddannelsesniveauer (konventionens artikel 14); at indføre grund- og efteruddannelse for alle fagfolk og vedtage og udbrede kvalitetsstandarder for uddannelseskurser (konventionens artikel 15); at øge støtten til kvindelige voldsofres restitution og økonomiske uafhængighed ved hjælp af relevante foranstaltninger og indføre standardiserede plejemuligheder i sundhedssektoren for at sikre, at ofre opdages og henvises til de rette specialiserede støttetilbud (konventionens artikel 20); at sikre adgang til krisecentre og oprette hjælpelinjer, der fungerer som et centralt kontaktpunkt (konventionens artikel 22); at sikre effektiv sagsbehandling og en kønsbaseret og offercentreret forståelse af vold mod kvinder; at sikre, at der er effektive garantier for, at der ikke gøres uhensigtsmæssig brug af mægling, og sikre passende og tilstrækkelige sanktioner (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, alle ofre har adgang til muligheden for at få truffet afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, beskyttelse og tilhold (konventionens artikel 52 og 53); at evaluere gennemførelsen af

gældende beskyttelsesforanstaltninger og sikre, at alle de foranstaltninger, der er truffet, gennemføres i praksis for ofre for alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 56). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (11) For så vidt angår Frankrig omfatter udkastet til henstillinger om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at udarbejde en langsigtet overordnet strategi for forebyggelse og bekæmpelse af alle de former for vold mod kvinder, der er omfattet af konventionen, at sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til det organ, der koordinerer politikkerne til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder, at sikre, at kvinderettighedsorganisationer inddrages fuldt ud i politikudformningen, og regelmæssigt at vurdere disse politikker på grundlag af foruddefinerede indikatorer (konventionens artikel 7); fortsat at gøre en indsats for at sikre tilstrækkelige midler til politikker til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, sikre større klarhed over, hvilke budgetter der afsættes til disse politikker, og sikre, at kvinderettighedsorganisationer har tilstrækkelige og stabile finansielle ressourcer til at udføre deres arbejde (konventionens artikel 8); at sikre, at data opdeles, og sørge for, at der indsamles data om antallet af kvinder og piger, som søger hjælp hos sundhedstjenester (konventionens artikel 11); at forbedre indsatsen og vurdere virkningen af de foranstaltninger, der træffes som led i primær forebyggelse (konventionens artikel 12); at sikre, at elever har adgang til undervisning i de emner, der er nævnt i konventionens artikel 14 (konventionens artikel 14); at sikre, at alle fagfolk, der har kontakt med ofre og gerningsmænd, får undervisning i de forskellige former for vold mod kvinder, og at undervisningen vurderes (konventionens artikel 15); at vedtage og gennemføre minimumsstandarder for programmer for gerningsmænd til vold og vurdere deres virkning (konventionens artikel 16); at sikre, at der oprettes koordineringsorganer i hele landet, og at de centrale kontaktpunkter, der er indført for at yde støtte til kvindelige ofre, involverer alle relevante organer (konventionens artikel 18); at sikre, at alle kvindelige ofre for vold har adgang til en retsmedicinsk undersøgelse, og at træffe yderligere foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder med handicap (konventionens artikel 20); at sikre, at der findes specialiseret støtte i hele landet, herunder til kvindelige ofre for vold og deres børn, som bor på krisecentre, og at sådanne tjenester reagerer på den digitale dimension af vold mod kvinder (konventionens artikel 22); at tilbyde ofre for seksuel vold lægelig pleje, traumestøtte, retsmedicinske undersøgelser og psykologhjælp (konventionens artikel 25); at styrke de foranstaltninger, der træffes for at anspore kvindelige ofre for alle former for vold, der er omfattet af konventionen, til at anmelde volden, at sikre egnede modtagelsestjenester og støttetilbud, og at fortsætte bestræbelserne på at sikre en egnet retlig reaktion på alle former for vold mod kvinder (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at der systematisk foretages risikovurderinger i sager om vold mod kvinder (konventionens artikel 51); i højere grad at gøre brug af afgørelser om beskyttelse og sikre, at overtrædelser straffes (konventionens artikel 53); og at begrænse den sekundære viktimering, som kvindelige ofre for vold kan blive udsat for under retssagen (konventionens artikel 56). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (12) For så vidt angår Italien omfatter udkastet til henstillinger om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre, at Italiens nationale handlingsplan om vold

mod kvinder omhandler alle former for vold mod kvinder og understøttes af en tidsplan, finansielle ressourcer og indikatorer til måling af fremskridt, at sikre effektiv høring af civilsamfundet og at forbedre koordineringen af de relevante politikkers gennemførelse (konventionens artikel 7); at sikre bæredygtig og langsigtet finansiering til alle politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og samtidig sikre særskilte budgetposter og særskilte finansieringsmidler (konventionens artikel 8); at sikre, at alle relevante interessenter indsamler og opdeler data (konventionens artikel 11); at tage læseplaner og undervisningsmateriale op til fornyet overvejelse for at fjerne negative stereotyper af kvinder og piger (konventionens artikel 14); at indføre grund- og efteruddannelse om alle former for vold mod kvinder for alle relevante fagfolk (konventionens artikel 15); at sikre, at der er krisecentre og hjælpelinjer til rådighed for alle ofre (konventionens artikel 22); at sikre, at der reageres rettidigt, hensigtsmæssigt og effektivt på anmeldelser af alle former for vold mod kvinder (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at der for alle ofre for alle former for vold mod kvinder systematisk foretages risikovurderinger, der bygger på manualer og retningslinjer (konventionens artikel 51); og at sikre, der træffes afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, når det er nødvendigt, og at overtrædelser heraf har konsekvenser (konventionens artikel 52 og 52). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (13) For så vidt angår Nederlandene omfatter udkastet til henstillinger om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre, at politikker og foranstaltninger vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet koordineres, og at de dækker alle de former for vold mod kvinder, der er omfattet af konventionen, at tildele rollen som koordinerende organ til fuldt institutionaliserede enheder med klare mandater, kompetencer og de fornødne ressourcer, og at sikre, at ikkestatslige organisationer (NGO'er) inddrages i den politiske beslutningstagning (konventionens artikel 7); at stille nødvendig og bæredygtig finansiering til rådighed til politikker og foranstaltninger vedrørende alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet, at indføre særskilte budgetposter og finansieringsmidler, som bygger på princippet om kønsbudgettering, og sikre, at kvinderettighedsorganisationer råder over tilstrækkelig og bæredygtig finansiering (konventionens artikel 8); at tilpasse datakategorier til indsamlingen af opdelte data (konventionens artikel 11); at træffe foranstaltninger til at formidle viden om principperne i konventionens artikel 14 (konventionens artikel 14); at øge uddannelsesstilbud til alle fagfolk og samtidig trække på kvinderettighedsorganisationernes erfaringer (konventionens artikel 15); at sikre adgang til krisecentre for alle ofre for intersektionel diskrimination (konventionens artikel 22); at træffe foranstaltninger, der kan få flere kvindelige ofre, herunder kvinder, som risikerer at blive udsat for intersektionel diskrimination, til at foretage anmeldelser (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at der foretages kønssensitive risikovurderinger i tilfælde af vold i hjemmet og andre former for vold mod kvinder, som led i en indsats, der involverer flere instanser (konventionens artikel 51); og at sikre, at de relevante myndigheder øjeblikkeligt kan træffe afgørelse om tilhold og øjeblikkelig bortvisning i tilfælde af overhængende fare (konventionens artikel 52). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (14) For så vidt angår Portugal omfatter udkastet til henstillinger om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre passende finansielle ressourcer til gennemførelsen af nationale strategier og handlingsplaner og bæredygtig finansiering til kvinderettighedsorganisationer (konventionens artikel 8); at sikre, at alle fagfolk, som kommer i kontakt med ofre, får uddannelse i håndtering af vold mod kvinder (konventionens artikel 15); at sikre, at programmer for gerningsmænd til vold i hjemmet og seksuel vold er tilstrækkeligt tilgængelige, overholder minimumsstandarder og løbende evalueres (konventionens artikel 16); at udarbejde en fuldt ud operationel og koordineret reaktion blandt forskellige instanser på alle former for vold mod kvinder (konventionens artikel 18); at oprette en hjælpelinje for kvindelige ofre for forskellige former for vold, at sikre, at alle ofre for alle former for vold mod kvinder har adgang til krisecentre, og sikre, at der findes specialiserede støttetjenester (konventionens artikel 22); at sikre, at sager efterforskes effektivt, og at der gøres en større indsats for at opbygge en sag, idet der går væk fra en overdreven afhængighed af offerudtalelser, og at sikre, at sanktionerne svarer til forbrydelsens alvor (konventionens artikel 49 og 50); og at sikre, der hurtigt og med øjeblikkelig virkning træffes afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, og at styrke overvågningen af afgørelser om beskyttelse (konventionens artikel 52 og 53). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (15) For så vidt angår Serbien omfatter udkastet til henstillinger om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre en effektiv gennemførelse og overvågning af den relevante strategi og tildele tilstrækkelige ressourcer til det eller de kompetente organer, der har ansvaret for at koordinere, gennemføre, overvåge og foretage uafhængige evalueringer af politikker og foranstaltninger til bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder (konventionens artikel 7); at sikre tilstrækkelige og bæredygtige finansielle ressourcer til lovgivning, politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, herunder til de institutioner og enheder, der er ansvarlige for gennemførelsen heraf, samt at der anvendes kønsbudgettering, så det er muligt effektivt at overvåge offentlige udgifter og garantere bæredygtig finansiering til kvindeorganisationer, som yder specialiseret støtte til ofre, gennem langsigtede tilskud, der tildeles via gennemsigtige udbudsprocedurer (konventionens artikel 8); at sikre, at indsamlede data opdeles efter relevante faktorer, og at indsamlingen af data harmoniseres (konventionens artikel 11); at sikre regelmæssige præventive foranstaltninger, der skal udrydde kønsstereotyper og tackle uligheder mellem kønnene som en grundlæggende årsag til vold mod kvinder, og at fremme oplysningskampagner, der handler om alle former for vold mod kvinder, også af digital karakter, og er rettet mod hele samfundet (konventionens artikel 12); at sikre, at alle relevante fagfolk tilbydes systematisk grund- og efteruddannelse (konventionens artikel 15); at udvide og sikre tilstrækkelige ressourcer til programmer for gerningsmænd til vold i hjemmet og vedtage ens standarder (konventionens artikel 16); at forbedre ofres adgang til økonomisk støtte, bolig og beskæftigelse og sikre gratis retsmedicinske undersøgelser (konventionens artikel 20); at sikre plads i krisecentre for alle ofre, herunder dem, der udsættes for intersektionel diskrimination (konventionens artikel 22); at sikre, at der er adgang til centre for ofre for voldtægt eller seksuel vold, uanset om offeret er villig til at anmelde forbrydelsen (konventionens artikel 25); at opfordre til, at alle former for vold mod kvinder anmeldes, at styrke indsamlingen af bevismateriale og træffe foranstaltninger til at effektiv sagsbehandling (konventionens artikel 49 og 50); at involvere alle

relevante institutioner i risikovurderingen (konventionens artikel 51); at forbedre overvågningen og overholdelsen af nødforanstaltninger og udvidede beskyttelsesforanstaltninger, og at sikre konsekvens i sagsbehandlingen (konventionens artikel 52 og 52); og sikre effektiv gennemførelse af alle foranstaltninger til beskyttelse af ofre og sikring af ofres ret til at blive behørigt informeret (konventionens artikel 56). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (16) For så vidt angår Polen omfatter udkastet til konklusioner om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at udarbejde omfattende og koordinerede politikker til forebyggelse og bekæmpelse af alle de former for vold mod kvinder, der er omfattet af konventionen, styrke de interinstitutionelle samarbejdsmechanismer mellem myndighederne for at sikre ofres adgang til støtte- og beskyttelsesmekanismer og foretage uafhængige komparative analyser af gældende foranstaltninger og programmer (konventionens artikel 7); at øge de finansielle ressourcer til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, at sikre indførelsen af særlige budgetposter til foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder, at yde rimelig og stabil finansiering til NGO'er og sikre deres deltagelse i gennemførelsen og overvågningen af alle relevante politikker (konventionens artikel 8); at afsætte de nødvendige menneskelige og finansielle ressourcer til koordineringsorganet for konventionen (konventionens artikel 10); og at sikre indsamlingen af opdelte data og harmonisere de relevante tjenesters dataindsamling (konventionens artikel 11). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf –

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 19. møde i Komitéen af Kontraherende Parter, der er oprettet i henhold til artikel 67 i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, er ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af følgende retsakter:

- (1) Henstilling om Det Forenede Kongeriges implementering af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)22prov
- (2) Henstillinger om Andorras styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)23prov
- (3) Henstillinger om Belgiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)24revprov
- (4) Henstillinger om Frankrigs styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)25prov
- (5) Henstillinger om Italiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)26prov

- (6) Henstillinger om Nederlandenes styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)27prov
- (7) Henstillinger om Portugals styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument [IC-CP(2025)28prov]
- (8) Henstillinger om Serbiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)29prov samt
- (9) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Polen vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2025)30prov.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
[...]
Formand*